

Hrvatska me birokracija gnjavi i proganja čak i u dalekoj Irskoj

Naviknuti na izuzetno komplicirane birokratske postupke iz domovine, iz dana u dan se ne možemo prestati čuditi koliko Irci uopće ne kompliciraju oko nekih procedura, koje su u Hrvatskoj ko Vrzino kolo.

Autor ZagrebDublin.com Utorak, 28.03.2017. u 12:40

Ovih dana sam bila u situaciji kada sam iz Hrvatske trebala dobiti nekakvo rješenje od javnog bilježnika za koje sam odavno dala punomoć, rješenje je formalnost, nikakvog spora niti dileme, no rješenje postaje pravomoćno tek kad mi se uruči isključivo osobno ili preporučeno **s povratnicom**.

Mislila sam da će to biti pravi problem, jer pošta radi od 7:30 do 19h, ne radi vikendom, nakon posla moram ići prvo doma po auto, pa do pošte treba još barem pola sata i radnim danom mi je jednostavno nemoguće ići u poštu preuzeti pismo. Da su inzistirali da dođem osobno preuzeti pismo, morala bih uzeti pola dana godišnji jer ne mogu izostajati s posla.

U nadi da ću srušiti sve očekivane birokratske prepreke, poslala sam svoju maloljetnu Plavušu u poštu s papirom na kojem piše da trebam preuzeti pismo, oboružala ju svojom putovnicom, njezinom putovnicom, opravdala joj izostanak u školi (dobro, to baš nije trebalo) i poslala ju u boj po pismo koje iz Hrvatske moram, kako kažu, “osobno” preuzeti...

Došla Plavuša na šalter, predala papir na kojem je pisao broj pošiljke, tip joj dao pismo i – ništa! Nije tražio pasoše, potpisala se na elektronski aparat i smatra se da je pošta preuzeta. Naime, ovdje je *tracking number* sasvim relevantan dokaz da je pošta preuzeta. Čudo neviđeno!

Vrh svega je bio da je onaj narančasti papir (povratnica) koji se trebao vratiti u Hrvatsku kao potpisana potvrda da sam preuzela pismo – ostao zalijepljen na kuverti kod mene! Ircima uopće ne pada na pamet da bi netko mogao tražiti da se potvrda vrati u zemlju pošiljatelja, za to imaju *tracking* brojeve, kakve idiotske potvrde!

No, kada sam javnom bilježniku koji mi je poslao pismo javila da je potvrda o preuzimanju ostala kod mene, rekao mi je da mu to moram poslati jer dok on ne dobije baš taj narančasti papir ne smatra se da je rješenje službeno uručeno. Nije bitno to što sam skenirani dokument vidjela još prije mjesec dana, što sam poslala mail da sam ga zaprimila, što sam poslala fotografiju zaprimljenog ili što sam dala sestri punomoć da može to preuzeti... Ne, ne, jedino je bitno da papiri putuju iz Hrvatske u Irsku i da se onda iz Irske narančasta povratnica vrati bilježniku, tek tada se “zna” da sam ja zaprimila dokument.

Onda se taj papir negdje zagubio i moje “preuzimanje” pošte se otegnulo na skoro tri mjeseca.

Nakon toga sam dobila još jedno rješenje, procedura ista: potpis na elektronski uređaj, a narančasta povratnica (s tekstom na hrvatskom i francuskom) i dalje zalijepljen na kuverti. Sad mi već postaje smiješno, netko uopće misli da irski poštari mogu pročitati formulare koji su pisani na **hrvatskom i francuskom!** U jednoj zemlji se pošta prati elektronski, u drugoj papirnato.

Kako to funkcionira u Irskoj: kad smo doselili otišli smo se registrirati za PPS broj (nešto kao OIB). Nosili smo samo originalne rodne listove, oni su ih skenirali i vratili nam originale. Nisu printali svoje kopije. Kartice sa PPS brojem, koje su osim putovnice i vozačke jedina isprava sa fotografijom, dobili smo običnom poštom. Fotografije nismo nosili, slikali su nas tamo. Nismo morali preuzimati osobno, nismo morali potpisivati da smo primili.

Jednako tako se šalju i nove putovnice – običnom poštom. Inače, njihove putovnice ne moraju imati biometrijske fotografije iz kojih se treba moći očitati sve, čak i dubina duše osobe na fotki. Irci mogu putovati i s običnim fotkama.

Vozačke stigle običnom poštom, fotografije ne treba nositi jer te slikaju kod predavanja zahtjeva, dokumente su oni sami skenirali, nismo morali nositi kopije. Ovjera kopija dokumenata (koja je potrebna vrlo, vrlo rijetko – u stvari nama još nije ni trebala) može se napraviti u bilo kojoj policijskoj postaji – besplatno! Policajac pogleda original i stisne žig da je kopija ista kao i original. Gotovo. Bankovne kartice – stigle običnom poštom. Objasnili su nam da je rizik od krađe kartice manji i jeftiniji od toga da im hrpetine ljudi dolaze u poslovnicu i preuzimaju kartice osobno. (Inače, u međuvremenu nam se desila prijevara preko kartice, sve smo s bankom riješili telefonom, u roku par dana je novac bio vraćen, došla nova kartica, nigdje nismo morali ići osobno).

Porezna, ah...

Registracija na online poreznu za građane – ne mora se nigdje ići, sve se obavlja online, porezna pošalje na kućnu adresu PIN i gotovo. Bez hodanja okolo, bez ikakvih komplikacija. Ako vam je neki podatak na poreznoj neispravan ili vam bilo što nije jasno – nazovete, oni objasne, pomognu, isprave preko telefona i sve riješeno za par minuta. Porezne olakšice se rješavaju preko telefona, u svakom trenutku u godini kod bilo kakve promjene, porezna automatski kalkulira koliko poreza ste dužni ili koliko ste preplatili, odmah preračunava poreznu obvezu i kod iduće plaće porez vam je vraćen.

Ako ipak imate razlog za povrat poreza na kraju godine (zbog poreznih olakšica koje nisu išle preko plaće), obrazac je toliko jednostavan da ga doslovno može ispuniti svatko. Znae koliko im treba da vam obrade poreznu prijavu i **vrate preplaćeni porez**? Manje od dva tjedna! I to sve bez JOPPD obrasca!

Obzirom da iz poslovnih razloga često komuniciram s poreznom, kada god bih zvala s nekim upitom, referent je odmah kao iz topa ispalio odgovor. Naravno, ovdje su propisi jasni i nedvosmisleni pa i nije baš teško ispaliti odgovor.

Kada sam trebala nekakve upute od porezne, referentica mi je isti tren dala svoj mail i nastavile smo komunicirati putem maila – odgovarala je na mailove doslovno odmah, a fakat sam ju gnjavila!

Telefonski razgovori s poreznom se snimaju i smatraju pravovaljanima, ne treba vam pisano mišljenje.

Još malo o poreznoj (o čemu će knjigovođa nego o onom di najviše žulja) Zove mene neki dan žena iz porezne, veli ona meni – znate, zovem u vezi vašeg klijenta, mi bismo mu trebali vratiti PDV, no nije predao jedan obrazac koji je trebao predati

prije 6 mjeseci. Ja bih mu zaista rado vratila taj porez, ali mi sistem ne dozvoljava bez tog obrasca pa **ako bih vas mogla zamoliti** da mi pošaljete taj obrazac, kad ga primim isti tren ću mu vratiti novce.

Mislila sam da sam na skrivenoj kameri i da će sad netko viknuti – *praaaaank!*

Kad mi je ljetos došla prijateljica u posjetu, pitala me – jel se treba ovdje prijaviti nekakva turistička taksa ili nešto, ne bih htjela platiti neku kaznu. Ne, ovdje turisti dolaze uživati. a ne plaćati kazne.

Ovdje se ljudi ne zamaraju besmislenim birokratskim procedurama i ne žive u strahu od kazni zbog gluposti. Ovdje državne službe rade za građane.

Izvorni tekst pročitajte [ovdje](#).

O blogu:

Priče Hrvaticice koja je novi početak odlučila potražiti u dalekoj Irskoj. Osim na blogu '[Zagreb - Dublin](#)', njena iskustva možete pratiti i [na Facebooku](#) te [Instagramu](#).

O BlogBusteru:

'Ispričaj svoju priču.' To je otprilike moto [BlogBustera](#), nove platforme na kojoj Styria, vodeća medijska kompanija u Hrvatskoj, okuplja najzanimljivije domaće autore, blogere i komentatore, ali i sve one koje će iz vedra neba 'puknuti' inspiracija pa će poželjeli svoje iskustvo podijeliti na mreži s rekordnih milijun i pol jedinstvenih korisnika mjesečno. Ukoliko ste jedan od njih javite nam se na mail blogbuster@styria.hr, a pratiti nas možete i [na Facebooku](#).